

Podjęty przez Autorkę temat deziluzji, bardzo istotny dla studiów nad dramatem i jego sceniczną realizacją, nie najczęściej był rozważany przez badaczy polskich, a jeśli – to traktowany z reguły jako kwestia poboczna.

Z Recenzji prof. dr hab. Aliny Kowalczykowej

*

Książka dr Moniki Kostaszuk-Romanowskiej odznacza się rzadko spotykaną precyzyjnością przemyśleń, wyłożonych przejrzysto i elegancko. Autorka wykorzystwała w niej swoje szerokie i niezbyt często łączące się kompetencje: teoretyka literatury, teatrologa, znawcy romantyzmu i twórczości Słowackiego, dodając do nich zmysł krytyczny, umiejętność syntezy i subtelność analiz. Problematykę rozprawy na pierwszy rzut oka można umieścić w od dawna eksplorowanym kręgu rozważań o teatralnej formie polskiego dramatu romantycznego, nad którym – zwłaszcza nad arcydziełami trójcy wieszczów – zaciążyło „fatum niesceniczności”. Jednakże w książce o deziluzji Autorce udało się ustanowić własne pole badawcze – w dramatach romantycznych dostrzegła swoistą, nową formę, ukształtowaną przez, jak określa to trafnie we wstępie, „przymusową swobodę twórczą” – teatralność i zarazem świadomość braku dostępu do sceny. W przypadku Słowackiego dr Kostaszuk-Romanowska wychwyciła zjawisko swoistej gry poety z teatralizacją, wzięcie jej w „autotekstowy nawias”, zamierzając prześledzić, jak „rezygnacja z kreowania w dziele złudzenia prawdziwości paradoksalnie zbliża dzieło do prawdy”, szczególnej „prawdy aktu tworzenia, statusu twórcy”, jego światobrazu i poglądów na sztukę. Taka autotematyczna, a zarazem radykalnie przewartościująca mity perspektywa, zbliża dzieło Słowackiego do debat dwudziestowiecznej awangardy.

Z Recenzji dr hab. Elżbiety Kiślak, prof. IBL PAN
(Warszawa)

ISBN 978-83-7657-211-6

Monika Kostaszuk-Romanowska DEZILUZJA W DRAMACIE

Monika Kostaszuk-Romanowska

DEZILUZJA W DRAMACIE

ROZWAŻANIA TEORETYKÓW
I PRAKTYKI DRAMATURGICZNE
JULIUSZA SŁOWACKIEGO